

Zbornik sudske prakse

PRESUDA SUDA (treće vijeće)

17. rujna 2014.*

„Zahtjev za prethodnu odluku – Antidamping – Uredba (EZ) br. 661/2008 – Konačne antidampinške pristojbe na uvoz amonijevog nitrata podrijetlom iz Rusije – Uvjeti za izuzeće – Članak 3. stavak 1. – Prvi nezavisni kupac u Uniji – Kupnja gnojiva od amonijevog nitrata preko posredničkog društva – Puštanje robe – Zahtjev za poništavanje carinskih deklaracija – Odluka 2008/577/EZ – Carinski zakonik – Članci 66. i 220. – Greška – Uredba (EEZ) br. 2454/93 – Članak 251. – Naknadna provjera“

U predmetu C-3/13,

povodom zahtjeva za prethodnu odluku na temelju članka 267. UFEU-a, koji je uputio Tartu ringkonnakohus (Estonija), odlukom od 27. prosinca 2012., koju je Sud zaprimio 3. siječnja 2013., u postupku

Baltic Agro AS

protiv

Maksu- ja Tolliameti Ida maksu- ja tollikeskus,

SUD (treće vijeće),

u sastavu: M. Ilešič, predsjednik vijeća, C. G. Fernlund, A. Ó Caoimh (izvjestitelj), C. Toader i E. Jarašiūnas, suci,

nezavisni odvjetnik: P. Cruz Villalón,

tajnik: A. Calot Escobar,

uzimajući u obzir pisani postupak,

uzimajući u obzir očitovanja koja su podnijeli:

- za estonsku vladu, M. Linntam i N. Grünberg, u svojstvu agenata,
- za Vijeće Europske unije, S. Boelaert i M. Remmelgas, u svojstvu agenata, uz asistenciju B. Byrnea, *solicitor*, kao i G. Berrisch, *Rechtsanwalt*,
- za Europsku komisiju, A. Stobiecka-Kuik, E. Randvere i B.-R. Killmann, u svojstvu agenata,

saslušavši mišljenje nezavisnog odvjetnika na raspravi održanoj 3. travnja 2014.,

* Jezik postupka: estonski

donosi sljedeću

Presudu

- 1 Zahtjev za prethodnu odluku odnosi se na tumačenje i valjanost Uredbe Vijeća (EEZ) br. 2913/92 od 12. listopada 1992. o Carinskom zakoniku Zajednice (SL L 302, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 2., svezak 2., str. 110.), kako je izmijenjena Uredbom Vijeća (EZ) br. 1791/2006 od 20. studenoga 2006. (SL L 363, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 1., str. 187., u daljnjem tekstu: Carinski zakonik), Uredbe Komisije (EEZ) br. 2454/93 od 2. srpnja 1993. o utvrđivanju odredaba za provedbu Uredbe Vijeća (EEZ) br. 2913/92 o Carinskom zakoniku Zajednice (SL L 253, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 2., svezak 1., str. 3.), kako je izmijenjena Uredbom Komisije (EZ) br. 312/2009 od 16. travnja 2009. (SL L 98, str. 3.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 2., svezak 11., str. 258., u daljnjem tekstu: Uredba br. 2454/93), te na tumačenje članka 3. stavka 1. Uredbe Vijeća (EU) br. 661/2008 od 8. srpnja 2008. o uvođenju konačne antidampinške pristojbe na uvoz amonijevog nitrata podrijetlom iz Rusije nakon revizije nakon isteka mjera u skladu s člankom 11. stavkom 2. i parcijalne privremene revizije u skladu s člankom 11. stavkom 3. Uredbe (EZ) br. 384/96 (SL L 185, str. 1. i ispravak SL 2009, L 339, str. 59.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 47., str. 245.), Odluke Komisije 2008/577/EZ od 4. srpnja 2008. o prihvaćanju preuzimanja obveza u pogledu antidampinškog postupka u vezi s uvozom amonijevog nitrata podrijetlom iz Rusije i Ukrajine (SL L 185, str. 43. i ispravak SL 2009, L 339, str. 59.), članka 28. UFEU-a, članka 31. UFEU-a i članka 20. Povelje Europske unije o temeljnim pravima (u daljnjem tekstu: Povelja).
- 2 Zahtjev je podnesen u okviru spora između Baltic Agra AS (u daljnjem tekstu: Baltic Agro) i Maksu- ja Tolliameti Ida maksu- ja tollikeskus (porezno i carinsko tijelo – Porezni i carinski ured istok, u daljnjem tekstu: MTA) zbog antidampinških pristojbi i poreza na dodanu vrijednost (u daljnjem tekstu: PDV), u vezi s uvozom amonijevog nitrata podrijetlom iz Rusije, plaćanje kojih je, nakon naknadne provjere, traženo od tog društva.

Pravni okvir

Carinski zakonik

- 3 Člankom 66. Carinskog zakonika propisano je:

„1. Carinska tijela na zahtjev deklaranta poništavaju već prihvaćenu deklaraciju ako deklarant pruži dokaze da je roba greškom deklarirana za carinski postupak na koji se ta deklaracija odnosi ili da zahtijevani carinski postupak uslijed posebnih okolnosti više nije primjeren.

Usprkos tome, ako su carinska tijela obavijestila deklaranta da imaju namjeru pregledati robu, zahtjev za poništavanje deklaracije neće se prihvatiti sve dok se ne obavi pregled.

2. Deklaracija se ne poništava nakon puštanja robe, osim u slučajevima propisanim u skladu s postupkom Odbora.

3. Poništavanje deklaracije ne isključuje primjenu važećih kaznenih odredaba.“

4 Člankom 220. stavkom 2. istog zakonika propisano je:

„Osim u slučajevima iz članka 217. stavka 1. podstavka drugog i trećeg, naknadno knjiženje ne provodi se:

[...]

(b) ako iznos carine koji se zakonski potražuje nije proknjižen uslijed greške carinskih tijela koja prema okolnostima slučaja nisu mogla otkriti osobu odgovornu za plaćanje [koju osoba odgovorna za plaćanje razumno nije mogla uočiti], a koja je djelovala u dobroj vjeri i koja se pridržavala svih odredbi o carinskoj deklaraciji propisanih važećim zakonodavstvom.

[...]“

Uredba br. 2454/93

5 Članak 251. Uredbe br. 2454/93 glasi kako slijedi:

„Odstupajući od članka 66. stavka 2. Zakonika, carinska deklaracija može se poništiti nakon puštanja robe, kako je predviđeno ispod:

1) ako se utvrdi da je roba greškom deklarirana za carinski postupak radi kojeg je nastala obveza plaćanja uvoznih carina umjesto da je bila stavljena u drugi carinski postupak, carinska tijela poništavaju deklaraciju ako je zahtjev podnesen u roku tri mjeseca od dana prihvaćanja carinske deklaracije pod uvjetom da:

- roba nije bila upotrebljavana protivno uvjetima koje predviđa carinski postupak u koji je morala biti stavljena,
- je roba u trenutku kad je bila deklarirana za prvi postupak bila namijenjena za stavljanje u drugi carinski postupak, za koji je ispunjavala sve zahtijevane uvjete, te
- je roba bez odlaganja stavljena u carinski postupak za koji je stvarno namijenjena.

Deklaracija za stavljanje robe u drugi carinski postupak proizvodi učinke od dana prihvaćanja poništene deklaracije.

U posebno opravdanim, izvanrednim slučajevima, carinska tijela mogu dopustiti protok [prekoračenje] tromjesečnog roka;

[...]“

Uredba br. 661/2008

6 Uvodne izjave 159. i 161. Uredbe br. 661/2008 glase kako slijedi:

„(159) Kako bi se dodatno omogućio Komisiji i carinskim tijelima učinkovit nadzor poštovanja preuzetih obveza nad trgovačkim društvima, kada se zahtjev za puštanjem u slobodni promet predoči nadležnom carinskom tijelu, izuzeće od antidampinških mjera mora biti uvjetovano i. predočenjem računa na temelju preuzete obveze, što je račun koji sadrži barem dijelove s popisa i izjavu propisanu u Prilogu; ii. činjenicom da uvezenu robu proizvode, otpremaju i za nju izdaju račun navedena trgovačka društva izravno prvom nezavisnom kupcu u Zajednici; i iii. činjenicom da roba prijavljena i predočena carinskim tijelima točno odgovara opisu na

računu na temelju preuzete obveze. Kada gore navedeni uvjeti nisu ispunjeni, odgovarajuća antidampinška pristojba primjenjuje se u trenutku prihvaćanja izjave za puštanje u slobodni promet.

[...]

(161) Uvoznike treba obavijestiti da carinski dug može nastati, kao uobičajeni rizik trgovine, u trenutku prihvaćanja izjave za puštanje u slobodni promet kako je opisano u uvodnim izjavama 159. i 160., čak i ako je Komisija prihvatila obvezu proizvođača od kojeg su oni izravno ili neizravno kupovali.“

7 Člancima 1. i 2. Uredbe br. 661/2008 propisane su konačne antidampinške pristojbe raznih iznosa na uvoz amonijevog nitrata i određenih gnojiva i drugih proizvoda koji sadrže amonijev nitrat podrijetlom iz Rusije.

8 Članak 3. stavci 1. i 2. te uredbe glasi kako slijedi:

„1. Uvoz prijavljen za puštanje u slobodni promet za koji su račune izdala trgovačka društva od kojih je Komisija prihvatila preuzimanje obveza i čiji su nazivi navedeni u Odluci 2008/577/EZ, kako je povremeno izmijenjena, izuzet je od antidampinške pristojbe uvedene člankom 2., pod uvjetom:

- da su ga navedena trgovačka društva proizvela, otpremila i za njega izdala račun izravno prvom nezavisnom kupcu u Zajednici, i
- da je takav uvoz popraćen računom na temelju preuzete obveze, što je račun koji sadrži barem dijelove i izjavu propisane Prilogom ovoj Uredbi, i
- roba koja je prijavljena i predočena carinskim tijelima točno odgovara opisu na trgovačkom računu.

2. Carinski dug nastaje u trenutku prihvaćanja izjave za puštanje u slobodni promet:

- kad god se utvrdi, u pogledu uvoza opisanog u stavku 1., da jedan ili više uvjeta navedenih u tom stavku nije ispunjeno, ili

[...]“

Odluka 2008/577

9 Uvodna izjava 21. Odluke 2008/577 glasi:

„Kako bi se Komisiji omogućio učinkovit nadzor nad poštovanjem preuzetih obveza od strane trgovačkih društava, kada se zahtjev za puštanjem u slobodni promet predoči odgovarajućem carinskom tijelu, izuzeće od antidampinške pristojbe uvjetovat će se i. predočenjem računa na temelju preuzete obveze koji sadrži barem elemente s popisa u Prilogu Uredbi (EZ) br. 2008/661/EZ i u Prilogu Uredbi Vijeća (EZ) br. 2008/662/EZ ; ii. činjenicom da uvezenu robu proizvode, otpremaju i za nju izdaju račun navedena trgovačka društva izravno prvom nezavisnom kupcu u Zajednici; te iii. činjenicom da roba prijavljena i predočena carinskim tijelima točno odgovara opisu na računu na temelju preuzete obveze. Ako takav račun nije predočen, ili ako on ne odgovara proizvodu predočenom carinskim tijelima, plaća se odgovarajuća stopa antidampinške pristojbe“.

- 10 Tom je odlukom Europska komisija prihvatila preuzeti obvezu u vezi s cijenom koju su, u skladu s člankom 8. stavkom 1. Uredbe Vijeća (EZ) br. 384/96 od 22. prosinca 1995. o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske zajednice (SL 1996, L 56, str. 1.), ponudili ruski proizvođači izvoznici amonijevog nitrata „JSC Acron [u daljnjem tekstu: Acron], Veliki Novgorod, Rusija i JSC Dorogobuzh, Dorogobuž, Rusija, članovi holdinga ‚Acron’.“

Glavni postupak i prethodna pitanja

- 11 U listopadu 2009. i siječnju 2010. Baltic Agro, sa sjedištem u Estoniji, kupio je 5000 tona gnojiva od amonijevog nitrata, uz posredovanje estonskog društva Magnet Grupp OÜ (u daljnjem tekstu: Magnet Grupp). Između Acrona i Magnet Grupp s jedne strane i Baltic Agra s druge strane u tu je svrhu sklopljeno više ugovora o kupoprodaji. Na temelju tih ugovora Acron je prodao 10.000 tona gnojiva od amonijevog nitrata Magnet Gruppu, a Baltic Agro kupio je 5000 tona te robe od Magnet Grupp. Sukladno tim ugovorima, Baltic Agro obvezao se ispuniti carinske formalnosti u vezi s robom te platiti PDV.
- 12 Sud koji je uputio zahtjev navodi da su u siječnju i veljači 2010. dva carinska zastupnika podnijela pet carinskih deklaracija kojima se prijavljuje uvoz 1 751,5 tona gnojiva od amonijevog nitrata. U tim je deklaracijama kao primatelj uvezene robe naveden Baltic Agro, a kao pošiljatelj u dvjema od njih Acron, a u preostalim trima Ventoil SIA, prijevozničko trgovačko društvo latvijskog prava.
- 13 Spomenuti carinski zastupnici podnijeli su 1. ožujka i 23. travnja 2010. MTA-u zahtjev za poništavanje tih deklaracija jer je u njima kao primatelj robe umjesto Magnet Grupp naveden Baltic Agro.
- 14 Dana 3. ožujka 2010. MTA je proveo naknadnu provjeru pet carinskih deklaracija kako bi ispitao točnost carinske vrijednosti uvezene robe, obračuna i plaćanja uvozne carine.
- 15 MTA je, na temelju naknadne provjere, 31. svibnja 2010. donio dva rješenja o odmjeravanju carine kojima se Baltic Agru nalaže plaćanje carine i PDV-a za uvezenu robu zato što nije bilo udovoljeno uvjetima za izuzeće od antidampinških pristojbi iz članka 3. stavka 1. Uredbe br. 661/2008, odnosno Baltic Agro nije bio prvi nezavisni kupac u Europskoj uniji.
- 16 Baltic Agro podnio je Tartu halduskohus (upravni sud Tartu) tužbu radi poništenja tih rješenja tvrdeći da s poreznog gledišta nije od značenja činjenica da se za uvoz o kojem je riječ poslužio posredničkim društvom.
- 17 Dana 25. travnja 2011. Tartu halduskohus odbio je tu tužbu držeći da Baltic Agro nije imao pravo na izuzeće predviđeno člankom 3. stavkom 1. Uredbe br. 661/2008 s obzirom na to da uvezenu robu nije kupio izravno od proizvođača.
- 18 Dana 25. svibnja 2011. Baltic Agro podnio je žalbu Tartu ringkonnakohus (žalbeni sud Tartu) tražeći ukidanje te odbijajuće odluke.
- 19 Sud koji je uputio zahtjev pita se ima li Baltic Agro, s obzirom na to da nije prvi nezavisni kupac u Uniji, pravo na izuzeće od antidampinških pristojbi predviđeno člankom 3. stavkom 1. Uredbe br. 661/2008. U vezi s tim taj se sud pita moraju li, kako bi se ostvarilo pravo na to izuzeće, prvi kupac i uvoznik uvijek biti ista osoba.
- 20 Taj sud nastoji saznati i koje su posljedice pogrešne carinske deklaracije. U vezi s tim pita se upućuje li činjenica da je carinsko tijelo, nakon što je tužitelj iz glavnog postupka podnio zahtjev za poništavanje deklaracija, prihvatilo te deklaracije ili provelo naknadnu provjeru na grešku tog tijela zbog koje spomenuti tužitelj može pokrenuti postupak iz članka 220. stavka 2. točke (b) Carinskog zakonika koji omogućava poništavanje deklaracija poput onih iz glavnog postupka.

- 21 Naposljetku, sud koji je uputio zahtjev pita se predstavlja li korištenje posredničkim društvom poput Magnet Gruppa pri uvozu robe u Uniju nejednakost pred zakonom, s obzirom na to da uvoznik koji se ne koristi takvim posrednikom ima pravo na izuzeće od antidampinških pristojbi predviđeno člankom 3. stavkom 1. Uredbe br. 661/2008. Prema mišljenju suda koji je uputio zahtjev, takvo je postupanje neproporcionalno i stvara nejednakost između dvaju uvoznika koji se nalaze u istoj situaciji, što je protivno pravu Unije, a osobito članku 20. Povelje.
- 22 U tim okolnostima Tartu ringkonnakohus odlučio je prekinuti postupak i postaviti Sudu sljedeća prethodna pitanja:
- „1. Treba li članak 3. stavak 1. Uredbe br. 661/2008 [...] tumačiti na način da uvoznik i prvi nezavisni kupac u [Uniji] uvijek trebaju biti jedna te ista osoba?
 2. Treba li članak 3. stavak 1. Uredbe br. 661/2008 [...], u vezi s Odlukom 2008/577 [...], tumačiti na način da izuzeće od antidampinških pristojbi vrijedi samo za prvog nezavisnog kupca u [Uniji], koji prije deklaracije robu još nije preprodao?
 3. Treba li odredbe članka 66. Carinskog zakonika [...], u vezi s člankom 251. Uredbe br. 2454/93 [...] i drugim postupovnim pravilima o naknadnim izmjenama carinske deklaracije, tumačiti na način da se, u slučaju da je na deklaraciji prilikom uvoza robe pogrešno naznačen primatelj, mora omogućiti da se carinska deklaracija na zahtjev poništi, čak i nakon što je odobreno puštanje robe i ispravljena naznaka primatelja, u slučaju kad bi, da je primatelj bio ispravno naznačen, bilo primjenjivo izuzeće od pristojbi predviđeno člankom 3. stavkom 1. Uredbe br. 661/2008 [...] ili bi u takvim okolnostima članak 220. stavak 2. Carinskog zakonika [...] trebalo tumačiti na način da carinska tijela nemaju pravo provesti naknadno knjiženje?
 4. U slučaju negativnog odgovora na obje alternative trećeg pitanja, treba li smatrati da je u skladu s člankom 20. Povelje [...], u vezi s člankom 28. stavkom 1. UFEU-a i člankom 31. UFEU-a, da, na temelju članka 66. Carinskog zakonika [...], u vezi s člankom 251. Uredbe br. 2454/93 [...] i drugim postupovnim pravilima o naknadnim izmjenama carinske deklaracije, nije moguće udovoljiti zahtjevu za poništavanje carinske deklaracije nakon što je odobreno puštanje robe i ispravljena naznaka primatelja, u slučaju kad bi, da je primatelj bio ispravno naznačen, bilo primjenjivo izuzeće od pristojbe predviđeno člankom 3. stavkom 1. Uredbe br. 661/2008 [...]?“

O prethodnim pitanjima

Prvo i drugo pitanje

- 23 Prvim i drugim pitanjem, koja valja proučiti zajedno, sud koji je uputio zahtjev u biti pita treba li članak 3. stavak 1. Uredbe br. 661/2008 tumačiti na način da se društvo sa sjedištem u državi članici koje je preko posredničkog društva koje također ima sjedište u državi članici kupilo amonijev nitrat podrijetlom iz Rusije s ciljem njegova uvoza u Uniju može smatrati prvim nezavisnim kupcem u Uniji u smislu te odredbe, u kojem slučaju ima pravo na izuzeće od konačne antidampinške pristojbe koju ta uredba predviđa za taj amonijev nitrat.
- 24 Prije svega valja istaknuti da se izuzeće od antidampinških pristojbi može odobriti samo pod određenim uvjetima, u posebno predviđenim slučajevima, pa stoga predstavlja iznimku od osnovnih pravila o antidampinškim pristojbama. Odredbe o takvom izuzeću zato treba restriktivno tumačiti (vidjeti, analogijom, presude Söhl & Söhlke, C-48/98, EU:C:1999:548, t. 52. kao i Isaac International, C-371/09, EU:C:2010:458, t. 42.).

- 25 U skladu s člankom 3. stavkom 1. Uredbe br. 661/2008, uvoz koji je Komisija prihvatila izuzet je od antidampinške pristojbe pod uvjetom da ispunjava tri kumulativna zahtjeva navedena u spomenutom članku 3. Prvo, uvezenu robu moraju proizvesti, otpremiti i za nju izdati račun društva izvoznici izravno prvom nezavisnom kupcu u Uniji. U tom pogledu članak 3. stavak 1. prva alineja te uredbe izričito zahtijeva, primjenom riječi „izravno“, usku povezanost između, s jedne strane, društva odgovornog za proizvodnju, otpremu i izdavanje računa i, s druge strane, prvog nezavisnog kupca u Uniji.
- 26 Drugo, da bi se na uvoz moglo primijeniti to izuzeće, on mora biti popraćen računom na temelju preuzete obveze, što je račun koji sadrži barem dijelove i izjavu propisane Prilogom Uredbi br. 661/2008.
- 27 Treće, kako bi bio ispunjen zahtjev iz prethodne točke, roba koja je prijavljena i predložena carinskim tijelima mora točno odgovarati opisu na računu na temelju preuzete obveze.
- 28 Usto, člankom 3. stavkom 2. spomenute uredbe pojašnjeno je da carinski dug nastaje u trenutku prihvaćanja izjave za puštanje u slobodni promet kad god se utvrdi, u pogledu uvoza opisanog u stavku 1., da jedan ili više uvjeta navedenih u spomenutom stavku 1. nije ispunjeno.
- 29 Članak 3. Uredbe br. 661/2008 valja tumačiti u svjetlu uvodne izjave 159. iste uredbe u kojoj stoji da za izuzeće od antidampinških pristojbi pri podnošenju nadležnom carinskom tijelu zahtijeva za puštanjem u slobodni promet treba ispuniti uvjete propisane tim člankom, kako bi se Komisiji i carinskim tijelima omogućilo da provjere poštuju li društva svoje obveze. Slijedom toga, kad ti uvjeti nisu ispunjeni, odgovarajuća antidampinška pristojba primjenjuje se u trenutku prihvaćanja izjave za puštanje u slobodni promet.
- 30 Usto, kao što je to istaknuo nezavisni odvjetnik u točki 33. svojeg mišljenja, zahtjevi iz članka 3. stavka 1. Uredbe br. 661/2008, u vezi sa spomenutom uvodnom izjavom, opravdani su razlozima vezanima uz nadzor izvršavanja preuzetih obveza koji provode Komisija i nadležna tijela država članica.
- 31 Međutim, kao što to proizlazi iz odluke o postavljanju prethodnog pitanja, robu o kojoj je riječ u glavnom postupku Acron nije izravno otpremio Baltic Agru niti mu je za istu izdao račun s obzirom na to da Baltic Agro, s jedne strane, robu nije kupio izravno od Acrona, društva čije je preuzimanje obveza Uredbom br. 661/2008 prihvatila Komisija, i, s druge strane, da je kupio samo dio robe koju je Acron prodao Magnet Gruppu, neovisno o tome što se Baltic Agro na carinskim deklaracijama spominje kao primatelj cjelokupne robe koju je Acron prodao. U takvim okolnostima prvi uvjet predviđen člankom 3. stavkom 1. Uredbe br. 661/2008 ne može se smatrati ispunjenim, slijedom čega se ne može primijeniti izuzeće od antidampinške pristojbe.
- 32 U skladu s prethodnim razmatranjima, na prvo i drugo prethodno pitanje valja odgovoriti da članak 3. stavak 1. Uredbe br. 661/2008 treba tumačiti na način da se društvo sa sjedištem u državi članici koje je kupilo amonijev nitrat podrijetlom iz Rusije preko posredničkog društva koje također ima sjedište u državi članici s ciljem njegova uvoza u Uniju ne može smatrati prvim nezavisnim kupcem u Uniji u smislu te odredbe te stoga nema pravo na izuzeće od konačne antidampinške pristojbe koju ta uredba predviđa za taj amonijev nitrat.

Treće pitanje

- 33 Sud koji je uputio zahtjev trećim pitanjem u biti pita treba li članak 66. i članak 220. stavak 2. točku (b) Carinskog zakonika tumačiti na način da im je protivno to da carinsko tijelo provede naknadno knjiženje antidampinške pristojbe kad su, kao u okolnostima iz glavnog postupka, zahtjevi za

poništanje carinskih deklaracija podneseni zbog toga što je u njima pogrešno naznačen primatelj, a carinsko je tijelo takve deklaracije prihvatilo ili provelo provjeru nakon zaprimanja spomenutih zahtjeva.

- 34 Valja upozoriti, prvo, da je člankom 66. Carinskog zakonika predviđeno da se zahtjev za poništavanje može prihvatiti ako deklarant pruži dokaze da je roba greškom deklarirana za carinski postupak na koji se ta deklaracija odnosi ili da zahtijevani carinski postupak uslijed posebnih okolnosti više nije primjeren. U skladu s istim člankom, ta se deklaracija ne može poništiti nakon puštanja robe, osim u određenim slučajevima navedenima, osobito, u članku 251. Uredbe br. 2454/93.
- 35 Drugo, člankom 220. stavkom 2. točkom (b) tog zakonika pojašnjeno je da se naknadno knjiženje carine proizišle iz carinskog duga ne provodi ako iznos carine koji se zakonski potražuje nije proknjižen uslijed greške samih carinskih tijela koju osoba odgovorna za plaćanje razumno nije mogla uočiti, a djelovala je u dobroj vjeri.
- 36 Međutim, ni iz jednog elementa u spisu ne proizlazi da se članak 66. i članak 220. stavak 2. točka (b) primjenjuju u okolnostima iz glavnog postupka.
- 37 Naime, kad je riječ o članku 66. Carinskog zakonika, Baltic Agro nije naveo niti tvrdio da je roba pogrešno deklarirana za carinski postupak koji odgovara deklaracijama o kojima je riječ u glavnom postupku. Slijedom toga, kao što je to istaknuo nezavisni odvjetnik u točkama 46. i 47. svojeg mišljenja, članak 66. Carinskog zakonika u takvim se okolnostima ne primjenjuje.
- 38 Kad je riječ o članku 220. stavku 2. točki (b) spomenutog zakonika, valja istaknuti da se u glavnom postupku ne može na temelju nijednog elementa spisa podnesenog Sudu izvesti zaključak da okolnost da su carinski zastupnici u svojim deklaracijama kao primatelja naznačili Baltic Agro ili prihvaćanje ili provjera tih deklaracija nakon podnošenja zahtjeva za njihovo poništavanje predstavljaju grešku carinskog tijela.
- 39 U svakom slučaju, čak i pod pretpostavkom da te okolnosti predstavljaju grešku zbog koje se carinske deklaracije o kojima je riječ u glavnom postupku mogu poništiti, valja istaknuti da one Baltic Agru ne daju pravo na izuzeće od antidampinške pristojbe predviđeno Uredbom br. 661/2008, s obzirom na to da, kao što to proizlazi iz točke 31. ove presude, to društvo i dalje ne udovoljava uvjetima iz članka 3. te uredbe koje treba ispuniti kako bi ga se smatralo prvim nezavisnim kupcem u Uniji.
- 40 U takvim okolnostima na treće pitanje valja odgovoriti da članke 66. i 220. stavak 2. točku (b) Carinskog zakonika valja tumačiti na način da im nije protivno to da carinsko tijelo provede naknadno knjiženje antidampinške pristojbe kad su, kao u okolnostima iz glavnog postupka, zahtjevi za poništavanje carinskih deklaracija podneseni zbog toga što je u njima pogrešno naznačen primatelj, a carinsko je tijelo takve deklaracije prihvatilo ili provelo provjeru nakon zaprimanja spomenutih zahtjeva.

Četvrto pitanje

- 41 Sud koji je uputio zahtjev svojim četvrtim pitanjem u biti bita jesu li članak 66. Carinskog zakonika i članak 251. Uredbe br. 2454/93 u skladu s temeljnim pravom na jednakost pred zakonom iz članka 20. Povelje, u slučaju kad, u okviru zajedničke carinske tarife iz članaka 28. i 31. UFEU-a, spomenute odredbe Carinskog zakonika i Uredbe br. 2454/93 ne dopuštaju da se pogrešna carinska deklaracija poništi na zahtjev i time dodijeli pravo na izuzeće od antidampinške pristojbe primatelju koji bi, da do te greške nije došlo, imao pravo na to izuzeće.

- 42 Sud koji je uputio zahtjev u vezi s tim ističe da se, ako odredbe Carinskog zakonika i Uredbe br. 661/2008 ne dopuštaju da se pogrešna carinska deklaracija poništi radi ispravljanja primatelja robe o kojoj je riječ i tako onemogućavaju Magnet Grupu korištenje pravom na izuzeće od antidampinške pristojbe koje bi imao da do te greške nije došlo, postavlja pitanje povrede temeljnog prava jednakosti pred zakonom, s obzirom na to da se prema dvama društvima iz glavnog postupka, koja se u biti nalaze u istoj situaciji, ne postupa jednako.
- 43 Međutim, kao što je to utvrđeno u točki 38. ove presude, u glavnom postupku nije riječ o grešci koja bi omogućavala poništavanje carinskih deklaracija. U vezi s tim treba stoga upozoriti da je obveza davanja točnih podataka u carinskoj deklaraciji na strani deklaranta. Ta je obveza samo posljedica načela neopozivosti već prihvaćene carinske deklaracije, a iznimke od predmetnog načela strogo su propisane propisima Unije u tom području (presuda DP grup, C-138/10, EU:C:2011:587, t. 39. do 41.).
- 44 Valja također istaknuti da poduzeće koje je udovoljilo zahtjevima iz članka 3. Uredbe br. 661/2008 i ispravno ispunilo carinsku deklaraciju kako bi imalo pravo na izuzeće od antidampinške pristojbe nije u situaciji usporedivoj s onom u kojoj se nalazi poduzeće koje te zahtjeve nije ispunilo.
- 45 Također, kao što je to utvrđeno u točkama 31. i 39. ove presude, čak i da su carinske deklaracije o kojima je riječ u glavnom postupku bile ispravno ispunjene, Baltic Agro ne bi imao pravo na izuzeće od antidampinške pristojbe jer u svakom slučaju nije ispunjavao zahtjeve iz članka 3. stavka 1. Uredbe br. 661/2008.
- 46 Slijedom navedenog, na četvrto pitanje valja odgovoriti da su članak 66. Carinskog zakonika i članak 251. Uredbe br. 2454/93 u skladu s temeljnim pravom na jednakost pred zakonom iz članka 20. Povelje, u slučaju kad, u okviru zajedničke carinske tarife iz članaka 28. i 31. UFEU-a, spomenute odredbe Carinskog zakonika i Uredbe 2454/93 ne dopuštaju da se pogrešna carinska deklaracija poništi na zahtjev i time dodijeli pravo na izuzeće od antidampinške pristojbe primatelju koji bi, da do te greške nije došlo, imao pravo na to izuzeće.

Troškovi

- 47 Budući da ovaj postupak ima značaj prethodnog pitanja za stranke glavnog postupka pred sudom koji je uputio zahtjev, na tom je sudu da odluči o troškovima postupka. Troškovi podnošenja očitovanja Sudu, koji nisu troškovi spomenutih stranaka, ne nadoknađuju se.

Slijedom navedenoga, Sud (treće vijeće) odlučuje:

- 1. Članak 3. stavak 1. Uredbe Vijeća (EU) br. 661/2008 od 8. srpnja 2008. o uvođenju konačne antidampinške pristojbe na uvoz amonijevog nitrata podrijetlom iz Rusije nakon revizije nakon isteka mjera u skladu s člankom 11. stavkom 2. i parcijalne privremene revizije u skladu s člankom 11. stavkom 3. Uredbe (EZ) br. 384/96 treba tumačiti na način da se društvo sa sjedištem u državi članici koje je kupilo amonijev nitrat podrijetlom iz Rusije preko posredničkog društva koje također ima sjedište u državi članici s ciljem njegovog uvoza u Uniju ne može smatrati prvim nezavisnim kupcem u Uniji u smislu te odredbe te stoga nema pravo na izuzeće od konačne antidampinške pristojbe koju Uredba br. 661/2008 predviđa za taj amonijev nitrat.**
- 2. Članak 66. i članak 220. stavak 2. točku (b) Uredbe Vijeća (EEZ) br. 2913/92 od 12. listopada 1992. o Carinskom zakoniku Zajednice, kako je izmijenjena Uredbom Vijeća (EZ) br. 1791/2006 od 20. studenoga 2006., trebaju se tumačiti na način da im nije protivno to da carinsko tijelo provede naknadno knjiženje antidampinške pristojbe kad su, kao u**

okolnostima iz glavnog postupka, zahtjevi za poništavanje carinskih deklaracija podneseni zbog toga što je u njima pogrešno naznačen primatelj, a carinsko je tijelo takve deklaracije prihvatilo ili provelo provjeru nakon zaprimanja spomenutih zahtjeva.

3. Članak 66. Uredbe br. 2913/92, kako je izmijenjena Uredbom br. 1791/2006, i članak 251. Uredbe Komisije (EEZ) br. 2454/93 od 2. srpnja 1993. o utvrđivanju odredaba za provedbu Uredbe Vijeća (EEZ) br. 2913/92 o Carinskom zakoniku Zajednice, kako je izmijenjena Uredbom Komisije (EZ) br. 312/2009 od 16. travnja 2009., u skladu su s temeljnim pravom na jednakost pred zakonom iz članka 20. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, u slučaju kad, u okviru zajedničke carinske tarife iz članka 28. i 31. UFEU-a, spomenute odredbe Uredbe br. 2913/92, kako je izmijenjena Uredbom br. 1791/2006, i Uredbe br. 2454/93, kako je izmijenjena Uredbom br. 312/2009, ne dopuštaju da se pogrešna carinska deklaracija poništi na zahtjev i time dodijeli pravo na izuzeće od antidampinške pristojbe primatelju koji bi, da do te greške nije došlo, imao pravo na to izuzeće.

Potpisi